N°. 27. 1831.

BREDASCHE COURANT,

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Dingsdag den 8. Februarij.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 7den Februarij.

De, in het kongres te Brussel uitgekraamd wordende zotternijen worden met elken dag zotter. Zoo heeft dan een der Honorabelen, de heer *Deleuze* met zijne redevoering, de eerwaardige vergadering niet weinig aan het lagchen gebragt en zich zelven der bespotting prijs gegeven; en waarlijk! iets moet al zeer gek zijn, indien de leden des nationalen congres zulks als zotheid beschouwen. Moeijelijk is het zich een verwarder zamenstel van rijm en onrijm; van bombastische uitbreidingen en platte kortheid voor te stellen dan het advijs van dezen vertegenwoordiger. Hij spreekt van *Bonaparte*, de republiek, *Frederik de Merode*, den onderkoning van Italië, *Bayard*, *Augustus Beauharnais*; van Spanje, Duitschland, Italië, Lisbon en Moscou, van Arenden, die geen arenden (maar zoo als de eerwaardige vergadering aanmerkt, welke kans) voortbrengen; van *Aremberg*, *Lalaing*, *Hoogvorst*, *Nemours*, *St. Louis*, *Maria Theresia*, van *Scylla* en *Carlbdis*, om zich eindelijk te redden -- in de armen van den aartshertog *Karel* van Oostenrijk! In een woord. Meester *Deleuze* heeft alles in zijne redevoering ten toon gespreid behalve — gezond verstand. Nu daarop zouden de collega's ook minder gezien hebben, had de *honorabele* slechts niet met den Duitschen hertog voor den dag gekomen. Voorleden week was *Leuchtenberg*, nu is *Nemours* de man en wie slechts dezen stemt, mag voortaan zijne meerwaarde niet verkoopen als hij wil. Eere wie eere toekomt!

— Wij ontleenen het volgend verhaal van eenen vreeselijken moord, door de zoogenaamde volontairen van *Mellinet* gepleegd, uit eenen brief van Fauquemont, in de provincie Limburg gelegen, en geplaatst in het *Journal de la Haye* van heden:

» Niet verre van Fauquemont, nabij Wijnandsrade, kanton Ulrsbeek, arrondissement Maestricht, ligt eene woning, onder den naam van Aan-der-Fink bekend, bewoond door de weduwe *Mosse* en haren zoon, van ambacht een schrijnwerker.

» In de eerste dagen van Januarij kwamen eenige vrijwilligers van *Mellinet* in die woning en wilden, na zich, ten koste der arme weduwe, met spijs en drank te hebben opgevuld, haar dwingen, om hun het jagtgeweer van haren overleden man, dat zij zorgvuldig voor haren zoon bewaarde, af te geven. De weduwe wilde echter daarin niet toestemmen, hetgeen een der bandieten zoo woedend maakte, dat hij den dubbelden loop van een pistool met twee lopen op de borst der weduwe *Mosse* aftrok, en haar oogenblikkelijk doodde, terwijl haar zoon in den onderbuik gekwetst werd, die, na een vreeselijk lijden van 24 uren, insgelijks den geest gaf.

» De generaal, deze troep schelmen kommanderende, deed den moordenaar van de weduwe *Mosse* en van haren zoon, zoodra hij van het feit onderrigt was, in hechtenis nemen, en nu zou er, zoo een ieder dacht, een exempel gestatueerd worden. Niets van dat alles: de zoogenaamde generaal vond zich genoodzaakt, of liever deed zich door zijne onderhebbenden noodzaken, om den moordenaar, na eene gevangenis van zes dagen, in vrijheid te stellen.

» Dit eenvoudig en waarachtig verhaal van deze ongestraft gebleven wreedaardigheid," alzoo eindigt deze brief, » zal ongetwijfeld genoegzaam zijn, om de ijsselijkheid van onzen toestand naar waarde te doen schatten. Wij zuchten naar het oogenblik, dat wij van deze zoogenaamde bevrijders verlost zullen worden, meestal door Frankrijk uitgebraakt, waarvan zij het, voor rust en veiligheid, gevaarlijkste uitvaagsel uitmaakten. Onder voorwendsel van sympathie voor de zaak der belgische vrijheid te gevoelen, zoekt eene hitsige verbeterende partij in Frankrijk zich van duizende vagebonden te ontslaan en ons te berooven van de welvaart en de vrijheid, die het gouvernement van koning *Willem* ons hadden aangebragt."

— Een aantal van hoog-wijze mannen heeft gemeend, eene nieuwe legatie naar Frankrijk te moeten zenden. Deze keuze huns vertrouwens is gevallen op dem *Grapaudinos Asparago*. De dagbladen hebben reeds gemeld, dat hij van eenen *entomologischen* geneesheer, dat is een man, die, onder anderen, hoge ruggen zoo gelijk maakt als kolfbanen, vergezeld is. Deze man dient echter alleen voor eigen gebruik en heeft tevens pokkedalige gewrichten. Daar de kunst van lekker op te disschen *(gastronomie)* thans voor een krachtig middel van welslagen in de diplomatie doorgaat, heeft hij, naar men zegt, ook een' vermaarden kok bij zich, welke de kunst, om asperges klaar te maken, op eene wijze, die *Grapaudinos* zelf heeft uitgevonden, meesterlijk verstaat. Ook heeft deze uitvinding den heer *Grapaudinos* den roemrijchtigen toenaam van *Asparago* verworven. De beste en waardigste zijner vrienden hebben hem dezen eernaam opgedragen bij eene reeks van authentieke diploma's, die tegenwoordig in eens ieders handen zijn.

— Dat katholiek congres, met de prins *de Talleyrand* is meer protestant dan een Synode. De geschiedenis van deszelfs varianten (veranderlijkheden), door den heer *Jottrand* geschreven, zal veel aardiger en zeldzamer zijn, dan de geheele algemeene geschiedenis van *Bossuet*.

— Volgens de brusselsche bladen, zou de keuze van den vorst van Belgie door kanonschoten aangekondigd zijn geworden, en zouden 13 courriers van onderscheiden kaliebetten, als mede verscheiden andere buitengewone courriers terstond na de benoeming uit Brussel vertrokken zijn, om dezelve aan huune hoven gelijk mede aan alle de gouverneurs der provincien kenbaar te maken.

Volgens dezelfde bladen zou de graaf DE CELLES *dagelijks* audientie bij den koning van Frankrijk hebben.

— *Le Courrier de l'Escaut* zegt: » Men verzekert ons, dat 19 hollandsche officieren, welke in onze stad gevangen waren, dezen nacht, door middel van touwen, ontsnapt zijn."

BELGIE.

BRUSSEL, den 5den Februarij.

De keuze van een belgisch opperhoofd is eindelijk in de zitting van het nationaal Congres van den 3den dezer geschied en de keuze op den hertog DE NEMOURS gevallen, (*gelijk wij in ons vorig nommer reeds voorloopig hebben gemeld*). De gouverneur van Zuid-Braband heeft deswegens uitgevaardigd de volgende

CIRCULAIRE *aan de burgemeesters der Steden en gemeenten dier provincie.*

Mijne heeren!

De wenschen van alle goede burgers zijn vervuld! het nationaal Congres heeft den hertog *de Nemours*, zoon des konings van Frankrijk, tot den troon van België geroepen.

Laten wij elkander geluk wenschen met deze beslissing, welke ons uit den provisionelen staat trekt, en de onafhankelijkheid en het aanstaande geluk van ons schoon vaderland definitievelijk verzekert, een doel voor hetwelk de Belgen zulke groote opofferingen en zulke edele pogingen gedaan hebben.

Uwe vaderlandsliefde zal u de behoefte te kennen geven, om spoedig uwe onderhoorigen te berigten, dat de keur van ons Souverein verrigt is: deze uitzaggelijke weldaad kan niet te spoedig den volke bekend gemaakt worden, welke, zonder twijfel, door uitboezemingen van liefdesbetuigingen, onze politieke wedergeboorte en onze definitieve herstelling in den rang des volken zullen begroeten. Dat volk heeft genoegzaam bewezen, dat elders van slavernij, het gevoel van onafhankelijkheid en van nationaliteit het hebben uitgewischt, dat zoo zeer aan de oude kracht des belgischen volks en het karakter van dapperheid, dat de geschiedenis hetzelve toegekend heeft en dat het tegenwoordig bevestigt, eigen is.

Uitwerkeren des volks, gij bezit duizend middelen, om het de talrijke voordeelen te doen gevoelen van de keuze, welke uwe vertegenwoordigers gedaan hebben en zult die bezigen! Daar zul-

len misschien nog eenige geringe opofferingen noodig zijn; maar dewijl wij de haven naderen, zullen deze zonder morren geschieden door hen, die het bevestigen onzer onafhankelijkheid en het ten einde brengen onze revolutie ter harte gaat.

Ontvang, enz.

In de zitting van het congres van den 4de stelde de president voor, om dankzeggingen te betuigen aan het volk van Brussel voor het verwonderlijk gedrag, dat het gedurende de moeijelijke dagen, welke verloopen zijn, heeft gehouden. De heer *Barthelemy* stelde hetzelfde voor ten aanzien der burgerwacht. Beide voorstellen werden met acclamatie aangenomen.

De heer *de Brouckere* had den vorigen dag voorgesteld, om eene commissie te benoemen, welke naar Parijs gezonden zou worden. Thans opende zich eene nieuwe discussie, om te weten uit hoe vele leden deze commissie bestaan zou. Het getal daarvan op 10 bepaald zijnde, werden daartoe benoemd: de heeren *F. de Mérode*, *d'Herschot*, *Gendebien* de vader, *Ch. le Hon*, *Ch. de Brouckere*, *Muriel*, *Desequeau de Villeral*, *Barthelemy*, *de Rodes* en de president *M. Surlet de Chokier*.

Deze commissie, belast met de belgische kroon op eene plegtige wijze den hertog *de Nemours* te gaan aanbieden, zal ten spoedigste vertrekken.

De president aangemerkt hebbende, dat het nu dringend noodzakelijk geworden was, om ten spoedigste de constitutie aan te nemen, werden de deliberatien over dezelve voortgezet.

— Men verzekert, dat voormelde commissie last heeft, om den generaal *Lafayette* te verzoeken, den jongen vorst te willen vergezellen.

Luik, — den 4den Februarij.

De tijding van de verkiezing des hertogs *van Nemours* is heden morgen om 6 uren hier aangekomen. Het bestuur en de burgerij hebben de tijding met eene onbegrijpelijke koelheid ontvangen. Wij achten dat, uit eerbied voor de waardigheid van het congres, uit gevoel van betamelijkheid, men, met eenige plegtigheid ten minste, de gewigtige keuze onzer volksvertegenwoordigers, die op ons tot een' zoo grooten invloed kan uitoefenen, moest aankondigen.

Gent, den 4den Februarij.

In ons hospitaal bevinden zich een groot getal gekwetsten; in het burgerlijke zijn er alleen 14, meestal jagers en eenige inwoners, die de onvoorzigtigheid gehad hebben het gevecht te veel nabij te komen. In het militair hospitaal zijn nog 10 meestal zwaar gekwetste jagers en pompiers.

De kapitein *Ernest Gregoire* is te Eeclo gevangen genomen; hij had een rijtuig gevraagd om naar de Fransche grenzen te vlugten. De burgemeester en den kommandant der burgerwacht hebben veel tot zijne arrestatie toegebragt. Gisteren morgen is hij met eenige anderen door de gebalanceerde hier binnen gevoerd. De kapitein *de Bast* is aan de gevolgen zijner wonden gisteren gestorven.

Onze stad is sedert rustig gebleven; een lijkdienst is gevierd geworden, voor den gesneuvelden pompier. De *Catholique* wil eene inschrijving openen, welker opbrengst aan eere wapenen voor het corps pompiers zou besteed worden.

Antwerpen, den 5den Februarij.

Heden morgen tegen 10 uren, deed zich eene verschrikkelijke uitbarsting hooren.

Een der kanonneerboten die zich op de reede voor anker bevond, werd, door het slechte weder, tegen den oever bij het fort Lauwent gedreven. Zoodra men van de stad haren nood ontwaarde, begaf zich eene menigte werklieden naar de plaats, benevens een detachement van de kompagnie van *De Gorter* en vele burgervrijwilligers, zij klommen terstond op de kanonneerboot om, volgens het zeggen van het *Journal d'Anvers* de equipagie in den nood hulp te bieden, maar toen zij, wij met zekerheid vernomen hebben, om zich van de kanonneerboot meester te maken, en de manschap gevangen te nemen; reeds hadden zij, in menigte op het verdek geklommen, de hollandsche vlag van boven weggehaald en met voeten getreden, toen eensklaps de boot met een donderend geluid uiteensprong en in de lucht vloog. De moedigeven welhandelende kapitein der boot, geen middel ziende om eerval zich met de zijnen te redden en de boot te behouden, was, onder den voorwendsel, naar beneden gegaan en had met een pistoolschot het kruid in brand gestoken. Al de Belgen met de equipagie is gesneuveld of zwaar gekwetst geworden; hun getal wordt door het *Journal d'Anvers*, op omtrent 20 begroot. De ontploffing heeft ook de ijzeren brug, die de beide bassins van een scheidt, medegesleept, een schuitenboot geworpen, een ander is op de batterij de Lorreinen gesmeten. Achtien gekwetsten zijn in het burgerlijk hospitaal te Antwerpen binnen gebragt, onder deze bevinden zich ook de stuurman der boot *Martinus van der Velde*, en de zeilmaker *Peter Poelemans*.

— Eergisteren is een ander ongeval onzen soldaten overkomen, dat noodlottige gevolgen had kunnen hebben. 18 Soldaten van een vergiftigde soep gebruikt hebbende, die in een koperen ketel was gekookt, waren bijna en masse gestorven, doch zijn door geneeskundige hulp weder bijgebragt.

Mengelingen.

AAN DE BELGEN.

De splitsing van het Koningrijk der Nederlanden in twee afzonderlijke Staten, de scheiding tusschen Noord- en Zuid-Nederland, — onze loswaking van de Belgen, — is daadwerkelijk bevestigd. Zij is, te gelijker tijd met de voorwaardelijke openstelling der Schelde, door den Koning erkend en uitgesproken (1). Geen de minste schijn blijft er dus voorhanden van eenige hoegenaamde vereeniging met België!

Blijde is het *vaarwel*, hetwelk van onze zijde, o Zuidelijke broeders! u wordt toegeroepen. Veelal ten onzen koste, ten onzen nadeele hadt de edelste der Koningen, onder zijne landsvaderlijke regering, u ten toppunt van welvaart en van nationalen roem opgevoerd, zoodanig als gij die nimmer te voren had genoten, en ook nimmer weder zult verkrijgen. Voor vele eeuwen reeds heeft de geschiedenis, onzijdig als de regtigheid, met zwarte letteren uwen naam in hare rollen geboekstaafd, als een steeds wispelturig en nimmer te vreden volk. Zoo kenden wij u, zoo kende u geheel Europa; maar, meenden wij, uwe herdenkingen aan de vroegere vereeniging met ons onder *Karel V*, aan de met ons door u gedeelde lotgevallen onder het spaansche juk, aan de onuitdelgbare, ook op u rustende, verpligtingen tot erkentelijkheid jegens het doorluchtig geslacht Oranje-Nassau, voor deszelfs talooze grootmoedige opofferingen en daden, tot bevrijding van dat juk, aan de lessen der ondervinding, ten spiegel strekkende van het heilloozen der volkswoelingen en van den opstand tegen wet en regt; aan het voorregt, u onder het genot van uitwendigen vrede en inwendige rust toegedeeld, van, namelijk, de ontwikkeling uwer volksvlijt bevorderd te zien door al zulke beschermingen, ondersteuningen, aanmoedigingen en opbeurингen, als maar immer konden worden uitgedacht, — deze uwe herdenkingen, meenden wij, waren voor ons zoo vele gronden tot een blijde verrouwen, dat, bij opvolging van tijd, uwe inlijving tot ons eenen band van vereeniging zoude doen ontstaan, indien al niet tot ons bijzonder voordeel, althans ongetwijfeld moetende strekken ten waarborg uwer medewerking, tot het behoud van eenen onderlingen vrede; een vrede, die, in verband met het aangenomen stelsel van evenwigt onder de mogendheden van Europa, ons dien vereenigingsband met welgevallen zoude doen onderhouden en bevestigen, en die van onze zijde, het gemis van voordeelen en de lem uitzen lasle, ter verhooging van uwen bijzonderen bloei, vermeerderde bezwaren zouden hebben doen voorbij zien, of althans die daarvan ons besef op eene merkelijke wijze zoude hebben verzacht.

De opvolging van tijd heeft eene volstrekt tegenovergestelde uitkomst opgeleverd. Voor alle door u genoten beweldaadigingen, opgehoopt tot eene nimmer te voren gekende *mate*, heeft gij u tegens uwen Koning, tegens ons, Noord-Nederlanders en tegens Europa schuldig gemaakt aan eene *ondankbaarheid*, van welke in de geschiedboeken der wereld geen voorbeeld bestaat.

De mogendheden van Europa, die, na een zoo gerumen tijdvak van volksberoeringen en rampvollen oorlog, eenen meestmogelijke duurzamen vrede wenschten te stichten, bragten eene, op innigheid en bestendigheid berekende, vereeniging tot stand, tusschen die provincien, welker zamenvalling onder een bestuur, reeds voor drie eeuwen, het doel was van eenen Vorst, die boven velen zijner vaderen het voorregt had, van in Nederland geboren en opgevoed te zijn, en aan wien noch eene diepgaandere kennis der behoeften van dat land, noch eene opregte verkleefdheid aan deszelfs belangen immer is betwist geworden.

Karel V hield zich overtuigd, dat indien immer de Nederlanden gelukkig en onafhankelijk zouden zijn, zij dezelfden niet slechts aan eenen en denzelfden vorst moesten zijn onderworpen, maar ook naar dezelfde algemeene wetten moesten worden geregeerd.

Het was echter dien vorst niet vergund, deze zijne groote daden, met het tot stand brengen eener zoo heilzame vestiging te verhoogen. In stede van de naauwere verbindtenis, welke hij, zoowel als zijn kweekeling, prins *Willem I*, wenschte te bewerken, ontstond welhaast tusschen die gewesten eene jammerlijke scheuring, die meer dan twee eeuwen heeft geduurd.

(1) Zie Staats Courant van den 21 January.

Alsnu, de van ons toenmaals afgescheurde gewesten, ten gevolge van de gedurende eene zoo lange reeks van slingeringen, ondervondene rampslagen, zoo meb meende, rijper en wijzer geworden zijnde, was dacht men, het geschikte tijdstip geboren, om de van ouds gewenschte vereeniging tot stand te brengen, onder de regering van eenen vorst, door wiens geslacht zoo veel bloed voor de vrijheid en onafhankelijkheid der vereenigde Nederlanden was gestort, en wiens persoonlijke deugden de hechtste waarborgen opleverden, tot bevestiging der algemeene verwachting, dat door deze vereeniging, het bestaan eener gelukkige natie zoude worden bevestigd.

Deze, van de zijde der Europesche mogendheden, welgemeende inzigten en bedoelingen, zijn door u, Belgen, met de zwartste ondankbaarheid, met het snoodst verraad vergolden. De, uit uw midden gekozen, vertegenwoordigers des Nederlandschen volks verbraken, bij den, althans uitwendig, ongestoorden vrede, hunnen eed en pligt, en hadden reeds sedert langen tijd, in het verborgene, deel genomen aan woelingen en beroeringen, die niets minder ten doel hadden dan uwe provincien op te zetten tot verachting, afkeer en haat jegens den koning en de regering der Nederlanden, die niets anders beoogden dan den troon der Nederlanden te slopen en op deszelfs puin de list en trouweloosheid van sommigen uwer baatzuchtige mennèrs te doen zegevieren. Deze gruwelen hebt gij, onder roof, plundering, brandstichting en moord ten uitvoer gebragt, en gij hebt dezelve bezegeld met den ondergang en het bloed van duizende onschuldigen. Door den verraderlijksten opstand, waartoe u geene enkele redelijke aanleiding was gegeven, hebt gij de Europesche rijken en staten aan de hagchelijkste kansen blootgesteld, en de door Europa u geschonkene weldaad eener milde en landsvaderlijke regering, hebt gij aan hetzelve vergolden, door wellijt deszelfs tot in de waagschaal van eenen *algemeenen oorlog* te stellen!

Behalve de ontelbare, doch nimmer uitputtende, beweldadigingen, met welke de koning al de takken uwer volksvlijt, al de bronnen van uw welvaren onafgebroken van 's rijks wege heeft overstroomd, bragt zijne landsvaderlijke en waarlijk koninklijke gunst, uit zijne eigene middelen, aan uwe welvaart eene offerande van niet minder dan twintig millioenen guldens; — tot dank daarvoor, tot dank voor het door onzen kroonprins in de velden van Waterloo, voor het behoud uwer onafhankelijkheid gespilde bloed, overlandt gij den koning en diens geslacht met uwe *vervloeking*, en verklaart gij de regering van het geslacht Oranje-Nassau voor ten eeuwigen dage vervallen!

De Noord-Nederlandsche natie, hoezeer in hare regten en belangen gekrenkt, heeft zich met gelatenheid al de opofferingen getroost, welke, naar 's konings bedoelingen ter uwer welvaarts-bevordering werden vereischt. Zoo was, bijv. de Nederlandsche handelmaatschappij eigenlijk gesticht geworden, ter opbeuring van onzen handel en van de algemeene bijverheids-takken. De millioenen, die het fonds dier maatschappij uitmaken, voor verre het grootste gedeelte *Noord-Nederlandsch eigendom*, zijn desniettegenstaande, voor een zeer aanzienlijk gedeelte, aangewend geworden tot opbeuring en ondersteuning van *uw* fabrijkwezen. Wie berekent de schatten, die ten gevolge dezer uwe bevoorregting, door ons in onzen activen handel zijn verloren? Onze handels-betrekkingen met Engeland en Duitschland, in welke, enkel op het artikel *Linnens* en *Lijnwaden*, ten allen tijde, jaarlijks, millioenen guldens door ons zijn omgezet geworden, zijn tot een nietswaardig handelsverkeer vervallen. Ook de onschatbare voordeelen in het eigen vertier der voortbrengselen uwer fabrijken, op onze bezittingen in den Indischen Archipel, zijn meerendeels door u en het minst door ons genoten geworden; bezittingen die, reeds vóór eeuwen door noeste vlijt en stroomen bloeds onzer voorvaderen, zijn verkregen geworden, die daarom ons uitsluitend toebehooren als het erfdeel onzer roemrijke vaderen, aan welker instandhouding ook wij, vóór onze vereeniging met u, aanzienlijke schatten hebben te koste gelegd, en aan welke de voordeelen u zijn toegestaan geworden, op gelijken voet als wij zelven die genoten!!

En kon men wel den naijver onbillijk noemen, die Amsterdam en andere Noord-Nederlandsche handelsteden bezielden, op het aanschouwen der verbazende welvaarts-vermeerdering voor Antwerpen, uit onze vereeniging met u dagelijks meer en meer zich ontwikkelende? En hebben wij niet, dezen alleszins zoo regtmatigen naijver onderdrukkende, zelven krachtdadiglijk tot Antwerpen's verhoogden bloei medegewerkt, door met hetzelve voortdurend eenen regtstreekschen zeer aanzienlijken handel te drijven? En, Belgen! waar zoude ik eindigen indien ik, dus voortgaande, de bijzonderheden wilde opsommen van het overwigt, door ons Noord-Nederlanders in de schaal van uw volksgeluk aangebragt, zonder dat van uwe zijde daarvoor zelfs het geringste besef van erkentelijkheid werd betoond?

Wat zeg ik! erkentelijkheid? Neen, wij hebben daarvoor van u tot loon ontvangen de snoodste ondankbaarheid, en den verraderlijken toeleg tot het, indien mogelijk, vernietigen van onze welvaart, van ons volksbestaan! Ware het mogelijk al de openlijke dagbladen bij u te lande door u, of door uwen invloed, elders geschreven wordende, in bezit te bekomen, hoe zoude niet uwe snoode ondankbaarheid en uw helsch verraad ons voor de oogen spitsen, bij iedere regel dier bladen, in welke gij niet ophoudt onzen Koning en diens geslacht, op de vuigste wijze te hoonen!

Dan, verre, oneindig verre, zijn Holland's Koning en Holland's volk boven dien schandvollen laster verheven! De grondslag, op welken wij het behoud onzer welvaart en van ons volksbestaan vertrouwend bouwen, is ten eenenmale verschillende van dien, op welken gij uw schoon en bij uitnemendheid beweldadigd land hebt ten prooi gegeven, aan uwe ongeregelde driften, onder de leiding van enkelen uwer baatzuchtigen. Bij alle volkeren, welke overigens de wijze hunner Godsvereering mogen zijn, bestond ten allen tijde het grondbeginsel der zedenwet, hetwelk de ondankbaarheid deed verafschuwen. Zoo als men voor iederen misdadiger nog eene traan van mededoogen heeft te plengen, zoo blijft, door een gevoel van afkeer, het oog droog op het zien van eenen ondankbaren! En wanneer dus nog die snoodheid tot zulk eenen graad opklimt, dat de ondankbare de hem bewezene weldaden niet slechts met onverschilligheid, maar zelfs met kwaad vergeldt, dan voorzeker is zulk een aterling slechts *een mensch in schijn*. Wie de hand, die hem beweldadigde, kan vergeten, en aan het hart, dat hem weldeed, leed kan brouwen, die, voorzeker, zal ook te eeniger tijde in staat kunnen zijn om dat zelfde hart te doorboren; want de misdaad, op deze wijze voortgaande, rukt zich door hare eigene zwaarte naar den afgrond.

(Het vervolg in een volgend Nommer.)

VERSLAG

Gedaan door *Meester Stuyn* aan zijne hals- en bloedvrienden te Brussel, wegens deszelfs eerste gezantschapsreis naar Londen.

De vrijheid leev'! wij vieren Feest!
Ik breng u blijde tijding, mannen!
Eerst heeft het er geducht gespannen,
Doch 't is maar voor de leus geweest;
Reeds vroeger dan men dorst verwachten
Wist ik door een spion, vijf, zes,
Hoe dat de heeren van 't congres
En 't Parlement er over dachten;
Zij waren 't eens dat geen kartouw
Of bajonet ons dwingen zou.

Ik hield nogtans voor iedereen,
Als diplomaat mij van de domme,
En sprak van onze legerdrommen
Met niet geringe trots, alleen;
Ik dreigde luid bij 't kranten lezen,
Waar slechts veel volks vergaderd was,
Dat meer dan één *Leonidas*
Aan *Sambre, Schelde en Maas* zou wezen,
Dat in geen stad de vijand kwam,
Ten zij vernietigd door de vlam.

Gij glimlacht, en met regt; Silvijn
Bluft ook niet ligt, maar wind te maken
Geeft kracht en klem aan vele zaken,
De wereld wil bedrogen zijn;
Die zijn geschreeuw het verst doet hooren
En 't grafste liegt beslist het pleit,
De gloriepalm der lijdzaamheid
Heeft lang zijn waarde reeds verloren;
Een wijde mond verschaft gehoor,
Men legt een slot van goud er voor.

Verbeeld u eens wat ik verzon,
Om beter in mijn doel te slagen,
Toen men bij mij belet kwam vragen
Voor *Koppes* hals'vriend *Wellington*,
(Men was, dit wist ik, in het Noorden
Dien vrijheidsvijand lang reeds moe)
Als quasi onbevoegd er toe,
Wees ik hem af met korte woorden:
» Ik was niets meer in England
» Dan *reiziger*, geen *afgezant*.

Maar juist *zoo* als ik had gegist
Deed mijn refus triqué *Arthur* haken
Om kennis, nu vooral, te maken
Met iemand die zijn wereld wist;
En dat de man er prijs op stelde
Bleek uit zijn aankomst binnen 't uur,
Voorzeker had hij rust noch duur,
Naar luid van zijn vervaarlijk berlen,
Het was of hij geen adem had,
Toen hij mijn' kamer bin entrad.

Met Engelsch koog ik (ma! dialect)
Mij voor het legerhoofd der Britten,
Ging toen vertrouwelijk bij hem zitten,
Als een doorkneed politicus.
Lang besogneerden wij te zamen,
Ik hield mij toornig, gaf het pas,
Maar al wat in ons voordeel was
Daarover sprak ik 't ja en amen,
En wierd het mij al eens te bang,
Dan leug ik maar in ons belang.

Het kon niet beter, op mijne eer,
[illegible]
[illegible]
Ik [illegible] geen tegenspraak meer.
» Men zou (dus sprak zijne Excellentie)
» Door kracht van reden 't parlement,
» Het tegenspreken reeds ontwend,
» Bewegen tot *non-interventie*,
» Of, zoo dit plan niet door mogt gaan,
» Ons heimlijk pogen bij te staan."

Toen scheidden wij, dank mijn beleid,
Als bondgenooten, neen als vrienden,
En 'k drukte, in 't bijzijn der bedienden,
's Mans hand uit blijdere dankbaarheid;
Ook dit schonk voordeel, 't is gebleken,
Want spoedig wist geheel de stad
Hoe ruim ik de eedle gaaf bezat
Om handig en met kracht te spreken;
Men zag in mij, hoe dom, niet waar?
Een diplomaat van zessen klaar.

Bezoeken kreeg ik voor en na
Van snuggere knapen, nuchtre gasten,
Vergeten burgers, groote kanzen,
Ook Nabobs uit Amerika,
En boverdien een personaadje,
Wiens naam gij nimmer raden zult,
Doch hult! een oogenblik geduld,
Het etensuur slaat bij mamaatje;
't Is meer dan tijd, adieu! misschien
Zult gij mij spoedig wedervinden.

Er ligt mij nog zooveel op 't hart
Dat ik aan u wensch mee te deelen,
Niets hoe gering wil ik verhelen
Voor vrienden, trouw in vreugd en smarte,
Ik zal van ons zoo blijde waren
Naar vrijheid zonder [illegible] of perk,
Al rust op mij ook 't meeste werk,
De vruchten u ter deeling geven;
Gij weet de spreuk is van *Silvijn*
» Met weinig vergenoegd te zijn."

V. E. K.

Onze brieven en papieren heden morgen ons weder laat geworden zijnde, zijn wij genoodzaakt onze berigten uit 's Hage achter aan te plaatsen.

's Gravenhage, den 6den Februarij.

Het ontwerp van een adres aan den Koning is in geheime zittingen van de beide kamers der Staten-Generaal behandeld en het navolgende er van bekend geworden:

Maandag den 31sten Januarij, heeft de commissie van de Tweede Kamer, belast met het voordragen van het adres aan Z. M., omtrent de aan de Staten-Generaal gedane mededeelingen, verslag gedaan van hare verrigtingen, en een ontwerp voorgesteld. Verscheidene leden hadden haar voorstellen van adressen overhandigd, waarvan zij zoo veel mogelijk gebruik gemaakt had, in dat ontwerp, hetwelk nu naar de afdeelingen werd verzonden, en dadelijk daar in overweging werd genomen.

Dingsdag den 1sten Februarij, vergaderde de centrale sectie en bragt, in eene geheime zitting, haar verslag uit over het ontwerp van adres, waarover den volgenden dag zoude worden beraadslaagd.

Woensdag den 2den, namen de discussien een aanvang en werden op donderdag den 3den voortgezet. Verscheidene leden voerden over het ontwerp het woord, eenige verdedigden hetzelve, voornamelijk eenige leden der Commissie, terwijl het door andere leden werd bestreden, die er hunne goedkeuring niet aan konden geven, eerstelijk, omdat zij de noodzakelijkheid daarvan niet inzagen en geloofden dat de medegedeelde stukken, eenvoudig voor kennisgeving moesten worden aangeboden, en anderdeels, omdat zij zich met het ontwerp zelve niet konden vereenigen. Ten slotte werd hetzelve met eene meerderheid van 29 tegen 18 stemmen aangenomen en naar de Eerste Kamer verzonden. Het ontwerp der Commissie onderging echter nog eenige wijzigingen, en er werd eene nieuwe benoemd om het adres, met de Commissie der Eerste Kamer, indien dezelve zich mede vereenigde, aan den Koning aan te bieden; die Commissie van de Tweede Kamer was zamengesteld uit de heeren *Dijckmeester*, *Donker-Curtius*, *de Jonge*, *Bijleveld* en *van Sijtzama*, zijnde de leden welke de Commissie hebben uitgemaakt om het adres op te stellen, behevens de heer *Backer*. De Eerste Kamer ontving nog denzelfden dag in eene zitting het ontwerp van adres, dat na hare afdeelingen werd verzonden en aldaar overwogen.

Vrijdag den 4den bragt de centrale sectie der Eerste Kamer, in eene zitting, haar verslag uit over het ontwerp, waarover de beraadslagingen geopend werden en zeer lang duurden, doch niet ten einde liepen.

Zaturdag den 5den, ten slotte, werd het ontwerp van adres door de Eerste Kamer aangenomen, zullende hetzelve morgen, maandag ten 12 uure, door Leden dezer Vergadering aangeboden worden. Een half uur zal, na de aanbieding van hetzelve, eene openbare zitting der Tweede Kamer worden gehouden, waarin de commissie, belast om Z. M. het adres aan te bieden, verslag zal uitbrengen en 's Konings antwoorden mede te deelen.

Wat het adres betreft, hetzelve moet eene dankerkentenis inhouden over de mededeelingen der regering, en op nieuw herhalen de geheimhouding der Staten-Generaal aan Z. M. Hetzelve moet overigens nog al wijdloopig zijn.

CORRESPONDENTIE.

Wij hebben wel ontvangen een brief, gedagteekend Eindhoven den 2den Februarij 1831, van eenige officieren van het hoofdkorps van het mobiele leger. Wij zullen dezen brief in den loop dezer week in onze courant plaatsen.

DANKBETUIGING.

De luitenant-kolonel *Andreae*, kommanderende het 2de bataillon jagers; thans gekantonneerd te *Valkens-Waard*, *Dommelen*, *Riethoven* en *Westerhoven*: betuigd bij deze zijnen oprechten dank, in naam zijner jagers voor de aan hem, door eenige *Meeuwensche* en *Heusdensche* vaderlandsche vrienden en vriendinnen, toegezonden zoo ruime gift van 76 paren sokken.

De uitdeeling heeft ingevolge het verlangen van de edele gevers plaats gehad, aan de meest benoodigden, en zijn door hen met een waar dank-gevoel ontvangen.

VADERLANDSCHE GIFTEN.

Door de zorg van den heer J. B. van Loghem te Haarlem:

Van K. A. te Haarlem 24 paren wanten, 12 slaapmutsen, 18 manshembden, 6 wollen dekens en 1 stoop met buitengewoon fijn pluksel.

Voorts van M. 4 paren wanten. Van Engelen pakje pluksel.

ADVERTENTIEN.

* * De talrijke, godsdienstlievende Inteekenaren op den: *Bundel leerredenen, betrekking hebbende op de jongste omstandigheden van het Vaderland, welke, tot dezelfs voordeel, door de gezamenlijke Nederlandsche Uitgevers zullen worden uitgegeven*, worden voorloopig verwittigd, dat de, nog slechts gedeeltelijk bekende inteekening, in onderscheidene steden niet alleen, maar ook op vele plaatsen (dank hebbe den hoogstlofwaardigen ijver van veel Heeren Predikanten en andere Beminnaars van het Vaderland) bij een zeer verblijdenden uitslag oplevert. Men heeft dus reeds het werk ter perse gelegd; om, zoo spoedig als het groote aantal der benoodigde exemplaren, toelaatende met de uitgave te kunnen voortgaan. Daar nu eerstdaags de inteekeningslijsten door de Heeren Boekhandelaren zullen worden teruggezonden, wordt, nogmaals ten overvloede bekend gemaakt, dat, na dien tijd, van wege de Schrijvers, *geene exemplaren*, in het Vaderland, *zullen verkrijgbaar gesteld worden*; blijvende het, gelijk van zelf spreekt, aan de Inteekenaren; het zij Boekhandelaren, het zij anderen, overgelaten, of en voor welken prijs zij exemplaren, welke zij zich door inteekening en dadelijke betaling bij de uitgave, hebben aangeschaft, aan anderen gelieven af te staan. Dit zeg ten ander wordt herinnerd, om zoo veel mogelijk voor te komen, dat iemand zich later beklage, dat hij de gelegenheid heeft laten voorbijgaan, om tot eene onderneming mede te werken, door welker ruime ondersteuning, de bewoners zelfs van onderscheidene zeer geringe plaatsen, hunne uitmuntende liefde voor Godsdienst en Vaderland, op de onbetwistbaarste wijze, hebben aan den dag gelegd.

Utrecht, den 4 Februarij 1831. HERMANNUS VOLMAN.

De Ondergeteekenden, Uitgevers van de gemelden, *Bundel akademische leerredenen*, zich gedragende aan de bovenstaande aankondiging van den *Redacteur*, Prof. BOUMAN, verzoeken dringend, dat de Heeren Boekhandelaren de inteekenings-lijsten op den genoemden *Bundel*, volgens het vroeger gedane verzoek, vóór of op den *vijftienden Februarij*, aan hen gelieven terug te zenden.

Utrecht, den 4 Februarij 1831. J. G. VAN TERVEEN & ZOON.

Door Sterfgeval te Huur terstond: Eene Kapitale gelaangelegde BUITENPLAATS genaamd *Morgenzond* met deszelfs hechte sterke nieuwe Heere HUIZINGE, voorzien met onderscheidene boven en beneden KAMERS, als mede van POMP- en REGENWATER. Tevens mans WONINGE, SCHUURE en STALLINGE, benevens eene fraaije Chineesche KOEPEL, MOESTUIN, BOOMGAARD beplant met exquise VRUCHTBOOMEN, VINKEBAAN, met houten HUISJE voor VIER PERSONEN, GOUDVISCHKOM, SNOEK, BAARS en andere VIJVERS, groot ruim negen Bunders, waarvan het grootste gedeelte beplant is, met buitengewone Schoone IJPEN, ESSEN en andere BOOMEN, benevens verdere HOUTGEWASSEN, gelegen ¼ uur van het Dorp de Hooge Zwaluwe en ¾ uur van het vermaakelijk dorp Terheiden, Lande van Breda.

Te bevragen met gefrankeerde brieve bij den Hr. M. Wa aan de Keijzers-Brug Lett. A. N°. 364 te Breda.

* * TE HUUR, voor een fatsoenlijk Heer of Dame, twee of drie gemeubileerde KAMERS, allen behangen en gestoffeerd, en gelegen op een zeer aangenaam buitengoed nabij Breda. Te bevragen bij de Uitgevers dezer.

* * H. HOFMEESTER van Leiden, heeft de eer de liefhebbers van PIJPEN te berigten, dat hij hier is aangekomen met een fraai assortiment van DUITSCHE PIJPEN. Hij is uitgepakt, voor vier dagen, op de markt over het Stadhuis, letter D. N°. 13.

De Middelburgsche Courant verschijnt van 1 Januarij 1831, vijf malen in iedere week; te weten: des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags. Hiervan worden gereegeld 3 nummers op heele vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koninkrijk ƒ 4,60 in de 3 maanden. Alle advertentien, behoorlijk op formaat zegel gesteld, worden geplaatst tegen 20 Cents. per regel. Alle inzendingen geschieden franco aan de uitgevers van gemelde Courant.

Te Breda, bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.